

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
KANTON SARAJEVO
OPĆINSKI SUD U SARAJEVU

Broj: 65 0 P 866787 20 P

Sarajevo, 08.06.2023. godine

Općinski sud u Sarajevu, sudija Amra Hedžić-Hadžić, postupajući u pravnoj stvari tužitelja E.Z. iz H., ul., zastupan po punomoćniku A.M., advokatu iz S., ul., protiv tuženog KJKP „Toplane“ d.o.o. Sarajevo, ul. Semira Frašte br. 22, radi utvrđenja i neosnovanog bogaćenja, vrijednost spora 8.047,30 KM, nakon usmene, neposredne i javne glavne rasprave održane dana 30.05.2023. godine u prisutnosti tužitelja lično, punomoćnice tužitelja i punomoćnice tuženog S.A., zaposlenice tuženog, van ročišta, dana 08.06.2023. godine donio je sljedeću

P R E S U D U

I Djelimično se usvaja tužbeni zahtjev, te se nalaže tuženom da isključi stan u vlasništvu tužitelja koji se nalazi u ulici ..., upisan u KPU poduložak broj 920, Politička Općina ..., KPU_..., broj parcele 920/1, šifra potrošača kod tuženog: ..., sa zajedničkog sistema centralnog grijanja, da izbriše tužitelja iz evidencije korisnika usluga tuženog i da prestane isporučivati tužitelju račune za toplotnu energiju od dana donošenja presude, pa ubuduće, kao i da tužitelju isplati troškove parničnog postupka u iznosu od 860,18 KM, sve u roku od 30 dana.

II Odbija dio tužbenog zahtjeva koji glasi:

„Utvrdjuje se da tužitelj E.Z. nije korisnik usluga tuženika i da tuženi nije isporučio toplotnu energiju za nekretninu koja se nalazi u ulici ..., u naravi stan, upisan u KPU poduložak broj 920, Politička Općina ..., KPU_ ..., broj parcele 920/1, šifra potrošača kod tuženika: ..., od 2015. godine.

Utvrdjuje se da tužitelj i tuženi nisu zaključili ugovor o korištenju toplotne energije za nekretninu iz prethodnog stava ovog tužbenog zahtjeva.

Utvrđuje se da tužitelj nije obveznik plaćanja cijene komunalne usluge tuženika po računima isporučenim za nekretninu koja se nalazi u ulici ..., u naravi stan, upisan u KPU poduložak broj 920, Politička Općina ..., KPU_ ..., broj parcele 920/1, šifra potrošača kod tuženika:

Nalaže se tuženiku da tužitelju isplati iznos od 8.947,30 KM na ime neosnovanog obogaćenja (sticanje bez osnova) za neosnovano naplaćene račune za toplotnu energiju, za period januar 2015. godine do 12.08.2022. godine, sa zakonskom zateznom kamatom za svaki mjesec pojedinačno od dana dospijea svakog računa, pa do isplate kako slijedi: na iznos od 127,88 KM (januar 2015.) od 13.02.2015. godine, na iznos od 127,88 KM (februar 2015.) od 19.03.2015. godine, na iznos od 127,88 KM (mart 2015.) od 18.04.2015. godine, na iznos od 127,88 KM april 2015.) od 13.05.2015. godine, na iznos od 127,88 KM maj 2015.) od 18.06.2015. godine, na iznos od 127,88 KM (juni 2015.) od 20.07.2015. godine, na iznos od 127,88 KM (avgust 2015.) od 16.09.2015. godine, na iznos od 127,88 KM (septembar 2015.) od 17.10.2015. godine, na iznos od 147,05 KM (oktobar 2015.) od 18.11.2015. godine, na iznos od 147,05 KM (novembar 2015.) od 16.12.2015. godine na iznos od 147,05 KM (decembar 2015.) od 18.01.2016. godine, na iznos od 135,29 KM (januar 2016.) od 16.02.2016. godine, na iznos od 135,29 KM (februar 2016.) od 17.03.2016. godine, na iznos od 135,29 KM (mart 2016.) od 18.04.2016. godine, na iznos od 135,29 KM (april 2016.) od 17.05.2016. godine, na iznos od 135,29 KM (maj 2016.) od 17.06.2016. godine, na iznos od 128,58 KM (juni 2016.) od 18.07.2016. godine, na iznos od 128,58 KM (juli 2016.) od 19.08.2016. godine, na iznos od 52,54 KM (avgust 2016.) od 19.09.2016. godine, na iznos od 52,54 KM (septembar 2016.) od 18.10.2016. godine, na iznos od 182,89 KM (oktobar 2016.) od 17.11.2016. godine, na iznos od 182,89 KM (novembar 2016.) od 19.12.2016. godine, na iznos od 1171,93KM (decembar 2016.) od 16. 01. 2017. godine, na iznos od 182,89 KM (januar 2017.) od 15.02.2017. godine, na iznos od 182,89 KM (februar 2017.) od 18.03.2017. godine, na iznos od 182,89 KM (mart 2017.) od 18.04.2017. godine, na iznos od 182,89 KM (april 2017.) od 15.08.2017. godine, na iznos od 52,54 KM (maj 2017.) od 19.06.2017. godine, na iznos od 52,54 KM (juni 2017.) od 18.07.2017. godine, na iznos od 52,5 KM (juli 2017.) od 22. 08. 2017. godine, na iznos od 57,65 KM (avgust 2017.) od 18. 09. 2017. godine, na iznos od 57,65 KM (septembar 2017.) od 14.10.2017. godine, na iznos od 200,75 KM (oktobar 2017.) od 16. 11. 2017. godine, na iznos od 200,75 KM (novembar 2017.) od 18. 12. 2017. godine, na iznos od 200, 75 KM (decembar 2017.) od 18.01.2018. godine, na iznos od 196,15 KM (januar 2018.) od 19. 02. 2018. godine, na iznos

od 196,15 KM (februar 2018.) od 16.03.2018. godine, na iznos od 196,15 KM (mart 2018.) od 17.04.2018. godine, na iznos od 196,15 KM (april 2018.) od 17.05.2018. godine, na iznos od 56,35 KM (maj 2018.) od 16. 06. 2018. godine, na iznos od 56,35 KM (juni 2018.) od 14.07.2018. godine, na iznos od 56,35 KM (juli 2018.) od 16.08.2018. godine, na iznos od 56,35 KM (avgust 2018.) od 17.09.2018. godine, na iznos od 56,35 KM (septembar 2018.) od 19.10.2018. godine, na iznos od 196,15 KM (oktobar 2018.) od 19.11.2018. godine, na iznos od 196,15 KM (novembar 2018.) od 17.12.2018. godine, na iznos od 196,15 KM (januar 2019.) od 15.02.2019. godine, na iznos od 196,15 KM (februar 2019.) od 21.03.2019. godine, na iznos od 196,15 KM (mart 2019.) od 18.04.2019. godine, na iznos od 196,15 KM (april 2019.) od 15.05.2019. godine, na iznos od 56,35 KM (maj 2019.) od 17.06.2019. godine, na iznos od 56,35 KM (juni 2019.) od 19.07.2019. godine, na iznos od 56,35 KM (juli 2019.) od 28.08.2019. godine, na iznos od 56,35 KM (avgust 2019.) od 13.09.2019. godine, na iznos od 56,35 KM (septembar 2019.) od 17.10.2019. godine, na iznos od 196,15 KM (oktobar 2019.) od 18.11.2019. godine, na iznos od 196,15 KM (novembar 2019.) od 17.12.2019. godine, na iznos od 196,15 KM (decembar 2019.) od 16.01.2020. godine, na iznos od 196,15 KM (januar 2020.) od 18.02.2020. godine, na iznos od 200,00 KM (februar 2020.) od 18.04.2020. godine, na iznos od 196,15 KM (mart 2020.) od 30.04.2020. godine, na iznos od 196,15 KM (april 2020.) od 13.05.2020. godine, na iznos od 56,35 KM (maj 2020.) od 12.06.2020. godine, na iznos od 56,35 KM (juni2020.) od 06.07.2020. godine, na iznos od 56,35 KM (juli 2020.) od 12.06.2020. godine, na iznos od 56,35 KM (avgust 2020.) od 07.08.2020. godine i na iznos od 56,35 KM (septembar 2020.) od 07.09.2020. godine, kao i zahtjev za isplatu troškova parničnog postupka u iznosu od 2.830,18 KM.

O b r a z l o ž e n j e

Tužitelj je putem punomoćnice, dana 02.10.2020. godine podnio ovom sudu tužbu protiv tuženog radi utvrđenja i neosnovanog bogaćenje sa tužbenim zahtjevom konačno opredjeljenim na glavnoj raspravi održanoj dana 30.05.2023. godine, u skladu sa Nalazom i mišljenjem vještaka finansijske i struke, a kojim traži da sud utvrdi da tužitelj E.Z. nije korisnik usluga tuženog i da tuženi nije isporučio toplotnu energiju za nekretninu koja se nalazi u ulici ..., u naravi stan, upisan u KPU poduložak broj 920, Politička Općina ..., KPU_ ..., broj parcele 920/1, šifra potrošača kod tuženog: ..., od 2015. godine; da tužitelj i tuženi nisu zaključili ugovor o korištenju toplotne energije za nekretninu; da tužitelj nije obveznik

plaćanja cijene komunalne usluge tuženog po računima isporučenim za nekretninu koja se nalazi u ulici ..., u naravi stan, upisan u KPU poduložak broj 920, Politička Općina ..., KPU_ ..., broj parcele 920/1, šifra potrošača kod tuženika: ...; da tuženom naloži da tužitelju isplati iznos od 8.947,30 KM na ime neosnovanog obogaćenja (sticanje bez osnova) za neosnovano naplaćene račune za toplotnu energiju za period januar 2015. godine do 12.08.2022. godine, sa zakonskom zateznom kamatom za svaki mjesec pojedinačno od dana dospijeca svakog računa, pa do isplate i to: na iznos od 127,88 KM (januar 2015.) od 13.02.2015. godine, na iznos od 127,88 KM (februar 2015.) od 19.03.2015. godine, na iznos od 127,88 KM (mart 2015.) od 18.04.2015. godine, na iznos od 127,88 KM (april 2015.) od 13.05.2015. godine, na iznos od 127,88 KM (maj 2015.) od 18.06.2015. godine, na iznos od 127,88 KM (juni 2015.) od 20.07.2015. godine, na iznos od 127,88 KM (avgust 2015.) od 16.09.2015. godine, na iznos od 127,88 KM (septembar 2015.) od 17.10.2015. godine, na iznos od 147,05 KM (oktobar 2015.) od 18.11.2015. godine, na iznos od 147,05 KM (novembar 2015.) od 16.12.2015. godine na iznos od 147,05 KM (decembar 2015.) od 18.01.2016. godine, na iznos od 135,29 KM (januar 2016.) od 16.02.2016. godine, na iznos od 135,29 KM (februar 2016.) od 17.03.2016. godine, na iznos od 135,29 KM (mart 2016.) od 18.04.2016. godine, na iznos od 135,29 KM (april 2016.) od 17.05.2016. godine, na iznos od 135,29 KM (maj 2016.) od 17.06.2016. godine, na iznos od 128,58 KM (juni 2016.) od 18.07.2016. godine, na iznos od 128,58 KM (juli 2016.) od 19.08.2016. godine, na iznos od 52,54 KM (avgust 2016.) od 19.09.2016. godine, na iznos od 52,54 KM (septembar 2016.) od 18.10.2016. godine, na iznos od 182,89 KM (oktobar 2016.) od 17.11.2016. godine, na iznos od 182,89 KM (novembar 2016.) od 19.12.2016. godine, na iznos od 1171,93KM (decembar 2016.) od 16. 01. 2017. godine, na iznos od 182,89 KM (januar 2017.) od 15.02.2017. godine, na iznos od 182,89 KM (februar 2017.) od 18.03.2017. godine, na iznos od 182,89 KM (mart 2017.) od 18.04.2017. godine, na iznos od 182,89 KM (april 2017.) od 15.08.2017. godine, na iznos od 52,54 KM (maj 2017.) od 19.06.2017. godine, na iznos od 52,54 KM (juni 2017.) od 18.07.2017. godine, na iznos od 52,5 KM (juli 2017.) od 22. 08. 2017. godine, na iznos od 57,65 KM (avgust 2017.) od 18. 09. 2017. godine, na iznos od 57,65 KM (septembar 2017.) od 14.10.2017. godine, na iznos od 200,75 KM (oktobar 2017.) od 16. 11. 2017. godine, na iznos od 200,75 KM (novembar 2017.) od 18. 12. 2017. godine, na iznos od 200, 75 KM (decembar 2017.) od 18.01.2018. godine, na iznos od 196,15 KM (januar 2018.) od 19. 02. 2018. godine, na iznos od 196,15 KM (februar 2018.) od 16.03.2018. godine, na iznos od 196,15 KM (mart 2018.) od 17.04.2018. godine, na iznos od 196,15 KM (april 2018.) od

17.05.2018. godine, na iznos od 56,35 KM (maj 2018.) od 16. 06. 2018. godine, na iznos od 56,35 KM (juni 2018.) od 14.07.2018. godine, na iznos od 56,35 KM (juli 2018.) od 16.08.2018. godine, na iznos od 56,35 KM (avgust 2018.) od 17.09.2018. godine, na iznos od 56,35 KM (septembar 2018.) od 19.10.2018. godine, na iznos od 196,15 KM (oktobar 2018.) od 19.11.2018. godine, na iznos od 196,15 KM (novembar 2018.) od 17.12.2018. godine, na iznos od 196,15 KM (januar 2019.) od 15.02.2019. godine, na iznos od 196,15 KM (februar 2019.) od 21.03.2019. godine, na iznos od 196,15 KM (mart 2019.) od 18.04.2019. godine, na iznos od 196,15 KM (april 2019.) od 15.05.2019. godine, na iznos od 56,35 KM (maj 2019.) od 17.06.2019. godine, na iznos od 56,35 KM (juni 2019.) od 19.07.2019. godine, na iznos od 56,35 KM (juli 2019.) od 28.08.2019. godine, na iznos od 56,35 KM (avgust 2019.) od 13.09.2019. godine, na iznos od 56,35 KM (septembar 2019.) od 17.10.2019. godine, na iznos od 196,15 KM (oktobar 2019.) od 18.11.2019. godine, na iznos od 196,15 KM (novembar 2019.) od 17.12.2019. godine, na iznos od 196,15 KM (decembar 2019.) od 16.01.2020. godine, na iznos od 196,15 KM (januar 2020.) od 18.02.2020. godine, na iznos od 200,00 KM (februar 2020.) od 18.04.2020. godine, na iznos od 196,15 KM (mart 2020.) od 30.04.2020. godine, na iznos od 196,15 KM (april 2020.) od 13.05.2020. godine, na iznos od 56,35 KM (maj 2020.) od 12.06.2020. godine, na iznos od 56,35 KM (juni 2020.) od 06.07.2020. godine, na iznos od 56,35 KM (juli 2020.) od 12.06.2020. godine, na iznos od 56,35 KM (avgust 2020.) od 07.08.2020. godine i na iznos od 56,35 KM (septembar 2020.) od 07.09.2020. godine; da naloži tuženom da isključi stan u vlasništvu tužitelja koji se nalazi u ulici ..., upisan u KPU poduložak broj 920, Politička Općina ..., KPU_..., broj parcele 920/1, šifra potrošača kod tuženika: ..., sa zajedničkog sistema centralnog grijanja, izbriše tužitelja iz evidencije korisnika usluga tuženog i prestane isporučivati tužitelju račune za toplotnu energiju od dana donošenja presude, pa ubuduće, sve u roku od 30 dana, uz naknadu troškova parničnog postupka.

U činjeničnim navodima je istaknuto da je tužitelj vlasnik stana koji se nalazi u S., ul. ... spratu, upisan u KPU poduložak broj 920, u naravi troiposoban stan, oznaka stana ... na parceli 920/1, a koji je isti naslijedio nakon smrti svog oca, odnosno majke, da otac tužitelja M.Z. nije bio korisnik usluga tuženog od 1992. godine, a tužitelj nikada nije bio korisnik usluga tuženog, da je njegov otac godinama prije svoje smrti pokušavao da se isključi sa sistema centralnog grijanja što je bilo bezuspješno, a nakon njegove smrti tužitelj duži niz godina pokušava da se isključi sa sistema centralnog grijanja jer ne živi u predmetnom stanu, nije korisnik toplotne energije, te jer su u stanu zavrnuti svi radijatori duži niz godina, te

smatra da nije u obligacionom odnosu sa tuženim s obzirom da nije zaključio ugovor o isporuci toplotne energije. Također ni njegov otac nije imao zaključen ugovor sa tuženim, međutim bez obzira na to i činjenicu da tuženi ne isporučuje toplotnu energiju duži niz godina, tuženi tužitelju ispostavlja račune za isporučenu toplotnu energiju. Tužitelj od 2016. godine uredno izmiruje obaveze po računima jer su od tuženog više puta informisani da su obavezni plaćati usluge bez obzira što u stanu niko ne živi i što energija nije stvarno isporučena. U periodu od 2009. do 2016. godine majka tužitelja je također nakon smrti svog supruga izmirivala sve obaveze prema tuženom. Tužitelj ističe da je stav tuženog da je obaveza tuženog da šalje račune sve dok se porodica Z. ne isključi sa sistema centralnog grijanja, pri čemu uporno ne dozvoljava da se isključi, što smatra da je manipulacija od strane tuženog i kršenje tužiteljevih osnovnih potrošačkih prava kao i povreda prava na imovinu. Nadalje ističe da tužitelj već godinama pokušava da se isključi sa sistema centralnog grijanja, da su u toku godine kada je podnesena tužba kao i godine prije pisali više molbi za izlazak komisije radi utvrđivanja postojanja tehničkih uvjeta za isključenje sa sistema centralnog grijanja što je bilo bezuspješno, te tek dana 03.06.2020. godine je tuženi poslao tehničara radi uvida u instalacije u stanu i o tome sačinio zapisnik u kojem je navedeno da se isključenje može izvršiti i opisan način na koji je to moguće izvršiti. U zapisniku su decidno navedeni vrsta i količina materijala za isključenje, te način na koji je potrebno izvršiti isključenje i kontaktovano da niko ne živi u stanu. S obzirom da je tuženi konstatovao da postoje uslovi za isključenje sa centralnog grijanja, a ne želi da izda saglasnost za to, tužitelj je podnio tužbu ovom sudu te smatra i da mu pripada pravo na povrat novca za plaćanje računa od 2015. godine jer mu toplotna energija nije isporučena, niti je sa tuženim zaključio ugovor na osnovu kojeg bi između njih postojala obaveza. Smatra da mu pripada povrat plaćenog iznosa u skladu sa članom 210 ZOO-a, te se pozvao na čl. 15 i 17 Zakona o kumunalnim djelatnosti Kantona Sarajevo („Sl. novine KS, broj 14/2016, 43/2016, 10/2017-ispr., 19/2017, 20/2018 i 22/2019), čl. 11 i 13 stav 6 Uredbe o opštim uslovima za proizvodnju, isporuku i korištenje toplotne energije KS, te na čl. 33 Zakona o zaštiti potrošača.

Kako tuženi bez razloga odbija isključiti tužitelja sa sistema centralnog grijanja predložio je da sud usvoji tužbeni zahtjev.

Tuženi je dana 05.11.2020. godine dostavio odgovor na tužbu u kojem je u cijelosti osporio tužbeni zahtjev, istakao da su tužitelj i tuženi u obligacionom odnosu u skladu sa Zakonom o obligacionim odnosima, te da je tuženi davalac usluge koji je u skladu sa Uredbom o opštim

uslovima za isporuku i korištenje toplotne energije („Sl. novine KS“, broj 22/16) definisan kao proizvođač i distributer toplotne energije. Istakao je da se u smislu čl. 4 Zakona o komunalnim djelatnostima pod snabdijevanjem toplotnom energijom podrazumijevaju poslovi proizvodnje i distribucije para i tople vode mrežom do podstranice korisnika, uključujući i podstanicu, odnosno glavni zatvorni ventil koji se nalazi ispred ili u objektu, odnosno centralni mjerač utroška toplotne energije. U smislu čl. 23 Zakona obveznik plaćanja cijene komunalne usluge za pruženu komunalnu uslugu je vlasnik nekretnine ili korisnik kada je to vlasnik ugovorom ovjerenim od nadležne Porezne uprave prenio na korisnika, odnosno upravitelj zgrade, ako je vlasnik, odnosno korisnik nekretnine, to pravo prenio na njih. Također ističe da zaključenje ugovora o korištenju toplotne energije između davaoca usluge i korisnika usluge je regulisano članom 13 Uredbe, a ukoliko korisnik usluge odbije zaključiti ugovor propisan navedenim članom, a toplotna energija se isporučuje, ostaje u obavezi da u skladu sa ZOO plaća troškove toplotne energije. Nadalje ističe općenito, da prilikom sticanja pravnog osnova za korištenje stambenog ili poslovnog prostora koji pripada zgradi sa postrojenjima uvezanim na sistem centralnog grijanja, da su korisnici pristupali ugovoru koji je prema odredbama tada važećim odredbama Odluke o opštim uslovima za proizvodnju, isporuku i korištenje toplotne energije („Sl. novine Grada Sarajeva, broj 29/82, preuzeta čl. 27 Zakona o ministarstvima kantona – „Sl. novine KS“, broj 10/96), zaključenim između isporučioaca toplotne energije i zajednice stanovanja koja je upravljala stanovima/prostorima i zgradama društvenog fonda i vršila njihovo održavanje. Tuženi smatra da se ovdje radi o ugovornom odnosu „po pristupu“ koji je zaključen na osnovu učinjene generalne i permanentne ponude, pa je nakon njenog prihvatanje zaključen istovrsni ugovor sa neograničenim brojem lica u obliku objavljenih opštih uslova poslovanja i odredbama ZOO-a. Nadalje ističe da u skladu sa čl. 17 Uredbe korisnik usluge može podnijeti zahtjev za raskid ugovora o korištenju toplotne energije i izdvajanju iz centralnog toplifikacionog sistema u skladu sa ovom uredbom, a postupak izdvajanja se provodi u roku od 30 dana od dana prijema zahtjeva uz ispunjenje tehničkih uslova za izdvajanje iz istog. U konkretnom slučaju je tužitelj prema uredbi korisnik usluge, te je tuženom dobrovoljno plaćao račune za isporučene toplotnu energiju što nije sporno, zbog čega tuženi nije nikada ni podnosio prijedlog za izvršenje te su svi prijedlozi (ukupno 23) podneseni protiv prednika tužitelja M.Z. radi duga od 31.12.2015. godine, zbog čega smatra neosnovanim da je tuženi stekao sredstva bez osnova s obzirom da je u smislu odredbi ZOO-a plaćanje duga od strane tužitelja je ispunjenje obaveze prema tuženom. Tužitelj je evidentiran pod šifrom potrošača ...

na adresi ..., a shodno univerzalnoj sukcesiji na dan 02.11.2020. godine dug iznosi 14.705,85 KM, pred ovim sudom su u toku sudski postupci radi duga, te su i navedene činjenice nesporne budući da je tužitelj nasljednik Z.. Tuženi nadalje navodi da je dana 03.06.2020. godine sačinio zapisnik o stanju instalacija/zagrijavanja predmetnog stana koji koristi Z. E. i E.1, te je u opisu stanja na terenu navedeno na koji način bi se moglo izvršiti isključenje. Kako je to navedeno na zapisniku da bi se izvršilo isključenje treba da je komisija tuženog za privremena isključenje dala pozitivno mišljenje ali ista je dana 16.06.2020. godine donijela zaključak da nije u mogućnosti izvršiti privremeno isključenje iz stana tužitelja iz tehničkih razloga jer bi došlo do disbalansa grijanja cijele zgrade odnosno znatnog rashlađenja susjednih stanova i tuženi ne bi bio u mogućnosti da kvalitetno pruži uslugu zagrijavanja ostalih stanova u zgradi u kojoj je i stan tužitelja. Tuženi je dana 26.06.2020. godine dostavio odgovor kojim ga je u skladu sa Zaključkom komisije od 16.06.2020. godine obavijestio da nije u mogućnosti dati saglasnost iz navedenih razloga, a i iz razloga što je objekat u kojem je stan tužitelja projektovan i izveden i kao takav dobio upotrebnu dozvolu kojom se podrazumijeva da se stanovi zagrijavaju putem sistema daljinskog grijanja. Pojasnio je da se prilikom projektovanja sistema grijanja predviđa grijanje svih stanova centralnim grijanjem i da između susjednih stanova neće biti razlike u temperaturama, te na osnovu toga određena veličina grejnih tijela, tako da nema gubitaka toplotne energije prema susjednim stanovima, a svako odstupanje od projektovanog dovodi do narušavanja funkcije svakog pojedinog segmenta u objektu i ima negativne posljedice na uslove boravka i rada na kompletnom području. Tuženi je istakao da su komunalne djelatnosti u koju spada isporuka toplotne energije od javnog interesa, što podrazumijeva zadovoljavanje onih potreba urbanog društva koji su nerazdvojiv uslov života i rada građana. S obzirom na naprijed navedeno, predložio je da se tužbeni zahtjev u potpunosti odbije.

Na pripremnom ročištu održanom dana 08.07.2022. godine je tužitelj ostao kod činjeničnih navoda iz tužbe, a očitujući se na navode iz odgovora na tužbu iste je ocijenio neosnovanim. Istakao da su neosnovani navodi tuženog da bi se isključenje jednog stana na zadnjem spratu ugrozila toplifikacija cijele zgrade, posebno imajući u vidu da konkretnu nekretninu koja je predmet tužbenog zahtjeva već dugi niz godina tuženi ne isporučuje toplotnu energije jer u stanu nema radijatora. Osporila je navode tuženog da je komisija zaključila da se isključenje ne može izvršiti jer je tehničar tuženog na zapisniku od 03.06.2020. godine konstatovao na koji način se može izvršiti isključenje, nakon čega je tuženi u insistiranju da naplaćuje novac

za račune tužitelju izveo zaključak da isključenje nije moguće dana 16.06.2020. godine što je u neskladu sa zapisnikom. Što se tiče prigovora o načinu na koji se trebaju ponašati korisnici tužitelj se pozvao na preporuke Ombudsmena za ljudska prava da se tužitelj isključi sa sistema centralnog grijanja, a konkurencijsko vijeće tuženog i vlada jer su naplaćivali građanima paušal od 30%/40% cijene nakon privremenog isključenja, te u rješenju od 2018. godine obradili i pitanje nedozvoljavanja isključenja sa centralnog grijanja.

Punomoćnik tuženog je ostao kod navoda iz odgovora na tužbu.

Na glavnoj raspravi održanoj dana 11.05.2023. godine, te nastavku iste od 30.05.2023. godine je punomoćnica tužitelja ostala kod činjeničnih navoda iz tužbe, svih navoda datih u toku postupka a u skladu sa nalazom i mišljenjem vještaka finansijske struke konačno opredijelila tužbeni zahtjev koji glasi kao u prvom stavu obrazloženja presude i predložila da sud isti usvoji uz naknadu tužitelju troškova parničnog postupka.

Punomoćnica tuženog je ostala kod navoda iz odgovora na tužbu, svih navoda datih u toku postupka te u konačnom predložila da sud odbije tužbeni zahtjev u cijelosti.

Na glavnoj raspravi su izvedeni dokazi uvidom i čitanjem u Zemljišnoknjižnog izvotka za KPU poduložak broj 920 KPU_..., Pasoša Republike ... za M.Z.a broj: ..., Osobne iskaznice broj: ..., Pasoša za tužitelja, Zahtjeva za isključenje i odgovora od 16.10.2018. godine, Odgovora Toplana na e-mail E.Z.1 od 1604. 2020. godine, Zapisnika tuženog od 03.06.2020. godine, "Falsificiranog" zapisnika tuženog od 03.06.2020. godine, Uplatnica po računima za period od 2017. do 2020. godine (43 uplatnice), Preporuka Ombudsmena tuženom KJKP Toplane povodom predstavke E.Z. broj: ..., Rješenja Konkurencijskog vijeća iz juna 2018. godine o postupanju tuženog i vlade FBiH, Izjave stanara u ulici ... o saglasnosti za isključenje, Kartica potrošača na ime E.Z. i E.Z.1 na dan 02.11.2020. godine, Zapisnika tuženog od 30.06.2020. godine, Zaključka komisije za privremena isključenja od 16.06.2020. godine, Odgovora tuženog broj: od 24.06.2020. godine, proveden je dokaz saslušanjem tužitelja E.Z. u svojstvu parnične stranke, proveden je dokaz saslušanjem svjedoka E.Z.1 i M.K., te provedeno vještačenje po vještaku mašinske struke S.M. i vještačenje po vještaku finansijske struke A.T..

Iz Zemljišnoknjižnog izvotka za KPU poduložak broj 920 KPU_... je utvrđeno da je tužitelj vlasnik stana koji se nalazi u Sarajevu, ul. ..., a koji se sastoji od 3,5 sobe, kuhinje i pomoćnih

prostorija. Tužitelj je vlasništvo na stanu stekao temeljem Ugovora o poklonu zaključenog dana 17.07.2017. godine i obrađenog kod notara Nedžade Kapidžić pod brojem ... i Saglasnosti NLB banke broj od 21.06.2017. godine.

Iz Pasoša za tužitelja utvrđeno je da je isti nastanjen u H..

Iz Zahtjeva za isključenje od 01.10.2018. godine potpisanog od strane E.Z.1 i Odgovora na zahtjev od 16.10.2018. godine utvrđeno je da su se tužitelj Z. E. i Z. E.1 obratili tuženom za preduzimanje mjera koje se odnose na prestanak isporuke toplotne energije kao i zamolili tuženog da račune ubuduće ne šalje po zimskoj i ljetnoj tarifi nego za svaki mjesec istu šifru, sve imajući u vidu da ovaj način plaćanja usluga Z. E.1 nije u mogućnosti plaćati te da je tuženi iste obavijestio da nakon izvršene analize i provjerama tehničkih mogućnosti izdvajanja predmetnog stana iz toplifikacionog sistema su ocijenili da bi pomenuto izdvajanje ugrozilo kvalitet toplotne energije, standard i sigurnost drugih korisnika u objektu tako da u skladu sa čl. 22 Uredbe nisu u mogućnosti dati saglasnost za isključenje. Kako je projektnim rješenjem bilo predviđeno priključno mjesto za sve stambene/poslovne prostore u objektu obavijestili su tužitelja i da postoji mogućnost ugradnje individualnog mjerila toplotne energije na koji način bi se racionalnim korištenjem grijanja moglo uticati na potrošnju i mjesečne troškove zagrijavanja.

Iz Odgovora Toplana na e-mail E.Z.1 od 16. 04. 2020. godine proizilazi da je tuženi obavijestio E.Z.1, a nakon što je ista uputila upit za umanjenje računa od 30% do 40% obzirom da nije u mogućnosti plaćati račune te jer u stanu niko ne stanuje, da dok se eventualno ne izvrši isključenje, da nemaju mogućnosti obustaviti fakturisanje usluge koja se pruža. Također su istakli da će se nakon izvršenog uviđaja i analize Komisije za isključenje izjasniti o zahtjevu s obzirom da su u skladu sa čl. 22 Uredbe definisani uslovi isključenja, a o čemu će je blagovremeno izvijestiti s tim da se fakturisanje nastavlja.

Iz Zapisnika tuženog od 03.06.2020. godine utvrđeno je da je dana 03.06.2020. godine tehničar za uviđaje tuženog u opisu stanja na terenu (u stanu) konstatovao da se isključenje stana izvrši demontažom ventila i podventila na 8 grejnih tijela, montažom mufa i čepova. Konstatovano je da se stan nalazi na posljednjoj etaži te da u stanu ne živi niko i isti se ne može koristiti koliko se moglo vidjeti i po izjavi korisnice.

Iz „Falsifikovanog zapisnika” tuženog od 03.06.2020. godine proizilazi da je sadržaj istog identičan sa prethodnim osim u dijelu u posljednjoj rečenici u kojoj je prekrivena riječ “korisnice” i dodata riječ “vlasnice stana”.

Iz Preporuke Ombudsmena upućenim KJKP Toplane povodom predstavke E.Z. broj: 04-26-1-352-2/20 proizilazi da su isti dali nalaz i mišljenje da žalitelj E.Z. kao vlasnik stana ima pravo da po svom izboru odlučuje o načinu zagrijavanja stana u svom vlasništvu, da se Uredbom kao podzakonskim aktom ne mogu degradirati odredbe koje propisuju uređivanja obligacionih odnosa, pravo ravnopravnosti ugovornih stranaka, pravo izbora, kao i pravo iz čl. 33, 34, 35 Zakona o zaštiti potrošača BiH. Nadalje da žalitelj nema regulisan odnos sa davaocem usluge, da ne živi na adresi ..., te da ne postoji potreba za navedenom uslugom. Ukazano je da se navedenim odredbama nameće obaveza odnosno ugovorni odnos sa stanom kao nekretninom a ne sa nosiocem prava na tim stanom što je u zakonu određeno kao fizičko ili pravno lice, te je u skladu sa članom 101 stav 1 tačka d i e Zakona o zaštiti potrošača BiH donio preporuku da KJKP Toplane preduzmu mjere i aktivnosti kako bi poslovno postupanje prema žalitelju dovelo u okvire dobre poslovne prakse na način da se omogući isključenje sa mreže te da tuženi obavijesti insituciju Ombudsmena o prijemu navedenog akta.

Iz Rješenja Konkurencijskog vijeća iz juna 2018. godine o postupanju tuženog i Vlade FBiH utvrđeno je da je tuženi zloupotrijebio vladajući položaj na tržištu isporuke toplotne energije na Kantonu Sarajevo primjenom odredbi tarifnog sistema sa metodologijom obračuna isporučene toplotne energije koji se odnose na plaćanje fiksnih troškova korisnika isključenog iz toplifikacijskog sistema, što predstavlja uvjetovanje drugoj strani da prihvati dodatne obaveze koje po svojoj prirodi nemaju veze sa predmetom sporazuma, te predstavljaju ograničavanje tržišta na štetu potrošača. Istovremeno je naloženo tuženom da u roku od 30 dana uskladi odredbe Tarifnog sistema sa metodologijom obračuna isporučene toplotne energije koje se odnose na plaćanje fiksnih troškova korisnika isključenih iz toplifikacijskog sistema na način da prestane sa naplatom istih, te da dostavi dokaze o izvršenju. Također je izrečena novčana kazna.

Iz Izjave stanara u ulici ... i to S.P., M.K., M.K.1 proizilazi da su isti upoznati sa činjenicom da tužitelj u predmetnom stanu ne živi duži niz godina, da u stanu niko ne živi i da su

zavrnuti svi radijatori. Također su izrazili saglasnost da se stan tužitelja isključi sa sistema zajedničkog centralnog grijanja kod tuženog.

Iz Kartice potrošača na ime Z. E. i E.Z.1 na dan 02.11.2020. godine utvrđeno je da je za stan na adresi ... šifra ..., visina duga tužitelja i E.Z.1 iznosila 14.705,85 KM.

Iz Zaključka komisije za privremena isključenja od 16.06.2020.godine proizilazi da su isti obavijestili E.Z.1 da nisu u mogućnosti izvršiti privremeno isključenje stana sa toplifikacionog sistema jer se stan nalazi u stambenom objektu koji se prema regulacionom planu zagrijava sa reonske kotlovnice, da je proračun gubitaka toplotne energije rađen na način da se prilikom proračuna usvaja da se svaki stan zagrijava u isto vrijeme, te da bi u slučaju isključenja jednog stana došlo do disbalansa grijanja cijele zgrade odnosno znatnog rashlađenja susjednih stanova. Shodno navedenom KJKP Toplane Sarajevo ne bi mogle kvalitetno pružiti uslugu zagrijavanja ostalih stanova u zgradi prema Uredbi o proizvodnji, distribuciji i korištenju toplotne energije ("Sl. Novine KS, broj 22/16 od 02.06.2016. godine).

Iz Odgovora tuženog broj ...od 24.06.2020.godine proizilazi da je isti obavijestio Z. E. i E.Z.1, da je komisija razmatrala njihov zahtjev za privremeno izdvajanje predmetnog stana, te Zaključku komisije od 16.06.2020. godine.

Iz iskaza tužitelja Z. E. proizilazi da je po zanimanju mašinski inženjer, da je pred kraj rata otišao u H. i nakon usavršavanja postao ekspert za proračun stresa u cijevima. Tako je postao "Pajp stress" inženjer. Posao koji je obavljao bio je vezan za zagrijavanje, te je radio u hemijskoj industriji, ventilaciji, grijanje, naftnoj industriji, gasnoj industriji. Roditelji su mu u ratu otišli za H.1 i tamo su živjeli dugi niz godina. Stan nisu nikada prodavali jer nisu htjeli, a otac je tražio da se isključi sa centralnog grijanja jer niko nije živio u stanu. Nakon njegove smrti 2009. godine majka se vratila u Sarajevo i počela je plaćati grijanje sve do svoje smrti. Prije njene smrti je prepisala stan njemu i njegovoj sestri, te se od tada počeo aktivno zanimati za stan i pratiti trendove oko eventualnog isključenja. Ističe da se jedno vrijeme moglo isključiti i plaćati paušal 40% i tada su bili odbijeni sa zahtjevom. Pokušavao je sa tuženim doći do rješenja na razne načine, posebno nakon smrti majke jer je stan bio zaključan i dolazio je ljeti na 3-4 sedmice kada je počeo investirati u stan. Nije htio da ga prodaje jer je odrastao u tom stanu i želi da njegova djeca imaju stan, ali da kako je došao u ovu situaciju

razmišlja o tome. Gledajući u ... sistem, radijatori su se mogli lako isključiti i staviti poseban kotao na struju, morala se uvesti trofazna struja i radijatori koji su lično njegovi mogli su se prikopčati na električni kotao koji zagrijava toplu vodu. Njegova ideja je bila da se napravi mali sistem zagrijavanja na struju koji bi imao kontrolu troškova. Počeli su se dopisivati, tražio je od tuženog i nudio kojekakve prijedloge. Pošto mu je to struka, znao je kako je moguće da se isključi kako je moguće da to ne utiče na komšije, kako da se izoluje i kako da se isključi da bi imao kontrolu na troškovima. Obraćao se elektronskim putem nudeći više tehničkih opcija za isključenje npr. stavljanjem redukcionih ventila zbog povećanja otpora u cijevima, stavljanje izolacije na cijevima kod sebe i u susjednim stanovima, da komšiju izoluje da stavi staklenu vunu kao izolaciju po zidovima gdje god se graniči sa komšijama kako oni ne bi imali gubitke. Sve bi to bilo u njegovom trošku ali se nije mogao dogovoriti sa tuženim. Iz Toplana su dolazili zaposlenici po njegovom zahtjevu za isključenje, te je došlo stručno lice da snimi situaciju u stanu i da vidi da li postoji tehnička mogućnost za isključenje. To lice je napravilo zapisnik u kojem se tačno vidi šta je potrebno od materijala za isključenje grijanja. Ono što mu se nije sviđjelo je to što je zapisnik ispravljan od strane nekoga iz Toplana naknadno. Na zapisniku je konstatovano da niko ne živi u stanu. Komšinica je izjavila da niko ne živi u stanu i iz specifikacije koja je napravljena vidi se koji je materijal potreban i da je moguće da se isključi. Zapisnik su priložili Toplanama i opet je odbijen s razlogom da zbog komšije, tehničkih mogućnosti i sl. to nije moguće. Pozivali su se na razlog ekološke zaštite, ugrožavanje komšija u smislu da će im biti hladnije jer se njegov stan ne grije. To je bio razlog zbog čega je podnio tužbu. Istakao je da njegov otac nije imao nikakav ugovor sa Toplanama o isporuci toplotne energije, te da je 2000. godine bio u istoj situaciji kao on sada da živi negdje drugo, a da dolazi ljeti. Majka je koristila i ona je i plaćala nakon očeve smrti. Ni ona nije imala nikad ugovor ali je smatrala da treba plaćati, pa je i plaćala dok nije 2015. godine prepustila to njemu i sestri, kada je već bila stara i kada je vrijeme provodila više kod sestre nego u stanu. Ona je bila penzionerka i to je bila velika stavka u njenom budžetu. Zatim je to preuzeo na sebe jer nije vidio nikakvog drugog načina da završi ovu priču. Podnio je zahtjev firmi HETING za postavljanje kugličnog ventila. Taj ventil sprječava apsolutno curenje i prolazak bilo kakvog medijuma, a u njihovom slučaju tople vode, dok igličasti ventili znaju propuštati medijum. Nakon toga nije odvrtao te ventile. Ideja je bila da kada se zatvori kuglični ventil, da se mogu mijenjati radijatori i u sezoni grijanja bez uticaja na ostale korisnike i komšije. To je bila njegova ideja. Dao je firmi HETING 750,00 KM za 10 kugličnih ventila. Ističe da od komšija nije imao nikakve pritužbe

vezano za zagrijavanje ili ne zagrijavanje, te da je čak predstavnik etažnih vlasnika tražio da se iglični ventili na radijatoru zatvore jer se znalo desiti da pucaju radijatori jer je smetalo komšijama. Također ističe da se obraćao tadašnjem direktoru Toplana A.DŽ. radi isključenja, koji mu je rekao da je politika odlučila da se niko ne isključuje i neovisno od toga što su se obojica složili da tehnički može ali da je politički nemoguće. Obraćao se Ombudsmenima, te poslije intenzivne prepiske sa istima su donijeli odluku da ga Toplane trebaju isključiti i da ga po zakonu o zaštiti potrošača niko ne može natjerati da plaća nešto što ne koristi i što neće. Tuženi nije uvažio preporuke i on je na kraju prestao plaćati. Već 3 godine ne plaća i neće da plaća grijanje.

Na upit punomoćnice tuženog da pojasni vezano za kugel ventil, šta bi se desilo da odvrne ventil pa onda zavrne, da li to znači da kad odvrne ventil da bi imalo toplotu u grejnom tijelu je istakao da to tehnički može, da toplota dolazi do ventila, ali da to nije nikada urađeno.

Iz iskaza svjedoka E.Z.1 proizilazi da je ista odrasla u predmetnom stanu dok se nije udala, a da su u stanu ostali živjeti roditelji. Otac je svojevremeno od tuženog zahtijevao ili da se iskopča sa centralnog grijanja ili da se ugrade kalorimetri ali da to nije uspio s njima dogovoriti. U međuvremenu umro i majka je ostala da živi u tom stanu ali više kod nje. Pokušala je to da riješi pa je neko vrijeme i plaćala, međutim u tom procesu su pokušavali da riješe problem grijanja i da se isključe. Ubrzo je umrla i majka i u tom stanu niko nije živio od 2009. do 2016. godine, majka je povremeno boravila, a od 2016. pa do danas niko ne živi u tom stanu. Brat živi u H., a ona nikad nije živjela u tom stanu od udaje. Što se tiče korištenja centralnog grijanja ističe da su ventili zatvoreni i to su svojevremeno pokušavali iskomunicirati sa tuženim. Oni su se oglušili pa je njen brat izvršio zavrtnje ventila u privatnoj režiji. Zvali su Toplane, došlo je njihovo tehničko lice koje je konstatovalo da postoji tehnička mogućnost isključenja, da niko ne živi u tom stanu i objasnio je na koji način se može uraditi to zavrtnje i isključenje. Ono što joj se nije svidjelo je to što je tehničko lice sačinilo zapisnik koji je potpisala, koji je bio napisan kako je napisan, dok u trenutku kad se počeo voditi spor vidjeli su da je korigovan od strane Toplana u njihovu korist što smatra da je krivično djelo. Ističe da joj je poznato da su konstantno dolazili računi bez ikakve podloge. Kako nije potpisan ugovor, smatra da ne postoji osnov za plaćanje tih računa. U nekoliko navrata su reagovali i slali dopise da ne žele da budu korisnici centralnog grijanja. Računi su plaćani u periodu dok joj je majka bila živa i poslije je i ona jedno vrijeme plaćala račune. Čak je to moglo biti i do 2019. godine s namjerom da će mirnim putem riješiti taj slučaj,

međutim bezuspješno. Smatra da je razlog zašto je tužitelj tražio isključenje to što niko ne živi u stanu, a i da živi smatra da svako ima pravo izbora čega da bude korisnik.

Iz iskaza svjedoka M.K. proizilazi da mu je poznat stan na adresi ..., u vlasništvu tužitelja jer je bio predstavnik etažnih vlasnika u periodu od 19.01.2016. godine do 30.09.2017. godine kada je predao dužnost komšiji M.. Koliko zna u stanu ne stanuje niko te da su zavrnuti ventili. Kao predstavnik stanara ako neko ne živi u stanu zamoli se da se zavrnu ventili da ne bi došlo do pucanja. Istakao je da njemu nije uskraćeno grijanje, te kako je bio predstavnik etažnih vlasnika poznato mu je da kada se stan ispod njega renovirao, skinuti su radijatori i ostale su samo cijevi, ali nije osjetio da mu je uskraćeno grijanje i da mu je hladnije u stanu, te da se u tom periodu niko od komšija nije žalio da im je hladnije.

Dokaze i to Uplatnice za plaćanje po računima za period od 2017. do 2020. godine (43 uplatnice) iz kojih je utvrđeno da je račune tuženom na ime isporuke toplotne energije plaćala Z. E.1 na ime Z. E., Sud je cijenio u vezi sa nalazom i mišljenjem vještaka mašinske struke M.S. od 04.10.2022. godine iz kojeg proizilazi da je vještak dao mišljenje da je u skladu sa prikupljenim informacijama iznesenim u nalazu utvrđeno da je predmetna nekretnina tužitelja tehnički spojena za toplifikacijski sistem grijanja tuženog. Nadalje da imajući u vidu da je pregled nekretnine izvršen u mjesecu avgustu 2022. godine kad sistem grijanja tuženog nije u funkciji, da prema temperaturi prostora nije bilo moguće utvrditi da li se nekretnina zagrijava u vrijeme sezone grijanja, odnosno da li tuženi isporučuje toplotnu energiju tužitelju u tom periodu. U konačnom utvrđeno je da se predmetna nekretnina može tehnički u potpunosti isključiti sa sistema grijanja tuženog.

Na nalaz vještaka punomoćnica tužitelja nije imala primjedbi a na njena pitanja je vještak pojasnio da je predmetnu lokaciju obišao u avgustu mjesecu kada system grijanja nije bio u funkciji, te na osnovu temperature u stanu nije mogao zaključiti da li se stan zagrijava ili ne zagrijava u sezoni. Istakao je da na svim horizontalnim razvodima prema grejnim tijelima postoje ugrađena dva ventila na polaznoj cijevi, a na povratu ventil i podventil te su svi bili u zatvorenom položaju. S obzirom da se stan nalazi na zadnjoj etaži vještak je istakao da isključenje neće uticati na druge stanove.

Punomoćnica tuženog nije imala pitanja za vještaka ali je prigovorila nalazu jer se isti nije pozvao na niti jedan propis vezan za oblast centralnog grijanja.

Iz nalaza i mišljenja vještaka finansijske struke A.T. od 02.09.2022. godine proizilazi da je ista ne ulazeći u pravnu osnovanost tužbenog zahtjeva, uvidom u dokumentaciju spisa i kod tuženog utvrdila da je za period od 01.01.2015. do 12.08.2022. godine tužitelj tuženom po računima za stan na adresi ... isplatio ukupan iznos od 8.947,30 KM. Na navedeni nalaz punomoćnica tužitelja i punomoćnica tuženog nisu imale primjedbi.

Cijeneći svaki dokaz pojedinačno i u međusobnoj vezi u skladu sa članom 8, 102 i 123 Zakona o parničnom postupku "Sl. novine FBiH" br. 53/03...98/15, u daljem tekstu : ZPP) odlučeno je kao u izreci iz sljedećih razloga:

Sud smatra potrebnim ukazati na relevantne odredbe koje se primjenjuju na konkretni slučaj.

Članom 10 Zakona o obligacionim odnosima ("Službeni list SFRJ" br. 29/78, 39/85, 45/89 i 57/89, "Službeni list RBiH" br. 2/92, 13/93 i 13/94 i "Službene novine FBiH" br. 29/03 i 42/11, u daljem tekstu: ZOO) propisano je da učesnici u prometu slobodno uređuju obligacione odnose, a ne mogu ih uređivati suprotno Ustavu Republike Bosne i Hercegovine, prinudnim propisima te moralu društva.

Članom 11 ZOO-a je propisano da su u učesnici u obligacionom odnosu ravnopravni, a članom 14 ZOO-a da u zasnivanju obligacionih odnosa učesnici ne mogu ustanovljavati prava i obaveze kojima se za bilo koga od njih ili za drugog stvara ili iskorišćava monopolski položaj na jedinstvenom jugoslovenskom tržištu, kojim se stiču materijalna ili druga preimućstva koja se ne zasnivaju na radu ili stvaraju neravnopravni odnosi u poslovanju ili narušavaju druge osnove samoupravnih društveno-ekonomskih odnosa.

Članom 142 stav 1 ZOO-a je propisano da opšti uslovi određeni od strane jednog ugovarača, bilo da su sadržani u formalnom ugovoru, bilo da se na njih ugovor poziva, dopunjuju posebne pogodbe utvrđene među ugovaračima u istom ugovoru, i po pravilu obavezuju kao i ove. Stavom 3 je propisano da opšti uslovi obavezuju ugovornu stranu ako su joj bili poznati ili morali biti poznati u času zaključenja ugovora.

Članom 80 stav Zakona o stvarnim pravima je propisano da vlasništvo određenog posebnog dijela nekretnine ovlašćuje etažnog vlasnika da taj poseban dio nekretnine isključivo koristi i raspolaže s njim, a na zajedničkim dijelovima ima pravo suvlasništva.

Stavom 4 istog člana je propisano da se na pravne odnose vlasništva na posebnim dijelovima nekretnine koji nisu regulisani ovim zakonom primjenjuju odgovarajuće opća pravila o suvlasništvu.

Članom 33 stav 1 Zakona o zaštiti potrošača u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik BiH" br. 25/06 i 88/15) propisano je da su ekonomske usluge usluge koje ispunjavaju osnovne potrebe potrošača na tržištu, tj. isporuku energije (struja, plin, grijanje) i vode, telekomunikacione usluge, poštanske usluge i javni transport, a stavom 2 da je pružanje ekonomskih usluga od općeg interesa potrošaču je u režimu ugovornog odnosa.

Članom 2 Zakona o komunalnim djelatnostima ("Sl. novine Kantona Sarajevo br. 14/16, 43/16, 10/17, 19/17, 20/18 i 22/19, u daljem tekstu: ZoKD) je propisano da se pod komunalnim djelatnostima, u smislu ovog zakona, podrazumijeva pružanje komunalnih usluga od interesa za fizička i pravna lica ... članom 3 stav 1 tačka d istog člana je propisano da su komunalne djelatnosti individualne komunalne potrošnje u smislu ovog zakona, između ostalog, i snabdijevanje toplotnom energijom

Članom 4 stav 4 ZoKD je propisano da se pod snabdjevanjem toplotnom energijom podrazumijevaju poslovi proizvodnje i distribucije pare i tople vode mrežom do podstanice korisnika uključujući i podstanicu, odnosno glavni zaporni ventil koji se nalazi ispred ili u objektu, odnosno centralni mjerač utroška toplotne energije. Stavom 20 istog člana je propisano da će se podzakonskim aktima bliže regulisati obavljanje pojedinih komunalnih djelatnosti.

Članom 16 stav 3 ZoKD propisano je da korisnik ne može otkazati korištenje komunalne usluge ako to tehničke mogućnosti ne dozvoljavaju, odnosno ako bi se time ugrozio kvalitet korištenja i standard drugih korisnika, te ako bi se time negativno uticalo na okoliš.

Članom 17 Zakona o komunalnim djelatnostima je propisano da će se prava i obaveze između davaoca i korisnika komunalnih usluga regulisati ugovorom, u skladu sa ovim zakonom i posebnim.

Članom 23 ZoKD je propisano da je obveznik plaćanja cijene komunalne usluge vlasnik nekretnine ili korisnik kada je to vlasnik ugovorom ovjerenim od nadležne poreske uprave prenio na korisnika, odnosno upravitelj zgrade, ako je vlasnik, odnosno korisnik nekretnine to prenio na njih.

Članom 27 Zakona o ministarstvima Kantona Sarajevo ("Službene novine Kantona Sarajevo" broj 16/99 – prečišćeni tekst) je propisano da će do donošenja odgovarajućih zakona i drugih propisa, ministarstva Kantona, Inspektorat Kantona, pravosudni i drugi organi Kantona i stručne službe, primjenjivati važeće zakone, propise Skupštine grada Sarajeva i propise općina sa područja Kantona.

Članom 13 stav 1 Uredbe o opštim uslovima za isporuku i korištenje toplotne energije ("Sl.novine KS" br. 22/16, u daljem tekstu : Uredbe) propisano je da ugovor o korištenju toplotne energije zaključuju davalac usluge i korisnik usluge. Stavom 3 istog člana je propisano da se ugovor iz stava 1 ovog člana zaključuje na neodređeno vrijeme, dok je stavom 4 propisano da ukoliko korisnik usluge odbije zaključiti ugovor iz stava 1. ovog člana, a toplotna energija se isporučuje, ostaje u obavezi da u skladu sa Zakonom o obligacionim odnosima plaća troškove toplotne energije.

Članom 17 stav 1 Uredbe je propisano da korisnik usluge može podnijeti zahtjev za raskid ugovora o korištenju toplotne energije i zatražiti izdvajanje iz centralnog toplifikacionog sistema u skladu sa ovom uredbom. Stavom 2 je propisano da se postupak izdvajanja iz toplifikacionog sistema korisnika usluge iz stava 1 ovog člana provodi u roku od 30 dana od dana prijema zahtjeva, uz ispunjenje tehničkih uslova za izdvajanje iz toplifikacionog sistema. Stavom 3 Uredbe je propisano da davalac usluge može raskinuti ugovor o korištenju toplotne energije s korisnikom usluge u slučajevima: a) ako korisnik usluge da lažne ili nepotpune podatke koji onemogućavaju uredno ispunjenje ugovorenih obaveza, a predmetni podaci ne budu ispravljani u zahtijevanom roku, b) ako korisnik usluge ne otkloni razloge zbog kojih mu je obustavljena ili naložena obustava isporuke toplotne energije u roku od 60 dana od dana obustave, ili dana kada je pokušano izvršenje obustave. Stavom 4 je propisano da je najmanje tri dana prije raskida ugovora o korištenju toplotne energije iz stava 3 ovog člana, davalac usluge dužan korisnika usluge obavijestiti o isključenju.

U konkretnom slučaju je nesporno da je tužitelj vlasnik predmetnog stana, te da je isti nastanjen u H., odnosno da ne živi u predmetnom stanu. Nesporno je i da su u stanu tužitelja zavrnuti radijatori, te da se tužitelj obraćao tuženom radi isključenja grijanja, kojem zahtjevu nije udovoljeno uz obrazloženje da se stan nalazi u stambenom objektu koji se prema regulacionom planu zagrijava sa reonske kotlovnice, te da bi u slučaju isključenja jednog

stana došlo do disbalansa grijanja cijele zgrade odnosno znatnog rashlađenja susjednih stanova, tako da tuženi ne bi mogao kvalitetno pružiti uslugu zagrijavanja ostalih stanova u zgradi prema

Sporno je da li je tužitelju isporučivana toplotna energija u utuženom periodu, da li postoji mogućnosti isključenja tužitelja sa centralnog grijanja, odnosno da li je to tehnički izvodivo, da li bi tim isključenjem došlo do gubitka toplote kod susjednih stanova, da li se tuženi neosnovano obogatio na način što mu je tužitelj plaćao za usluge grijanja koje navodno nije imao, a po ispostavljenim računima kao i da li je tužitelj bio u ugovornom odnosu sa tuženim.

Iz saglasnih iskaza tužitelja, te svjedoka E.Z.1, kao i Zahtjeva za isključenje od 01.10.2018. godine potpisanog od strane E.Z.1, Odgovora na zahtjev od 16.10.2018. godine, Odgovora Toplana na e-mail E.Z.1 od 16.04.2020. godine, Zapisnika tuženog od 03.06.2020. godine, „Falsifikovanog zapisnika” tuženog od 03.06.2020. godine, Zaključka komisije za privremena isključenja od 16.06.2020.godine i Odgovora tuženog broj ...od 24.06.2020.godine utvrđeno je da se tužitelj i Z. E.1 obratili tuženom radi prestanka isporuke toplotne energije tužitelju, te da je tuženi nakon izvršene analize i provjerama tehničkih mogućnosti izdvajanja predmetnog stana iz toplifikacionog sistema ocijenio da bi isključenje ugrozilo kvalitet toplotne energije, standard i sigurnost drugih korisnika zbog čega u smislu člana 22 Uredbe nisu u mogućnosti dati saglasnost za isključenje i o tome obavijestili tužitelja, s tim da su istakli da postoji mogućnost ugradnje individualnog mjerila toplotne energije na koji način bi se racionalnim korištenjem grijanja moglo uticati na potrošnju i mjesečne troškove zagrijavanja. Takođe je utvrđeno da tuženi nije odobrio ni umanjenje računa u visini od 30% do 40% jer u stanu niko ne stanuje u stanu dok se eventualno ne izvrši isključenje obrazlažući to nemogućnošću obustave fakturisanja usluge koja se pruža, te su nastavili fakturisanje. Iz Zapisnika tuženog od 03.06.2020. godine i tzv. falsifikovanog zapisnika od istog dana koje je sud cijenio u vezi sa Nalazom i mišljenjem vještaka mašinske struke utvrđeno je da je moguće isključenje stana demontažom ventila i podventila na 8 grejnih tijela, montažom mufa i čepova, odnosno da se predmetna nekretnina može tehnički u potpunosti isključiti sa sistema grijanja tuženog. Iz Izjave stanara u ulici ... i to S.P., M.K., M.K.1 proizilazi da su se isti saglasili sda se stan tužitelja isključi sa sistema zajedničkog centralnog grijanja kod tuženog.

U konkretnom slučaju je tužitelj svojim tužbeni zahtjevom, između ostalog, tražio da se utvrdi da isti nije korisnik usluga tuženog, da tuženi nije isporučio toplotnu energiju za nekretninu koja se nalazi u ulici ..., šifra potrošača: ..., od 2015. godine, da sud utvrdi da tužitelj i tuženi nisu zaključili ugovor o korištenju toplotne energije za predmetnu nekretninu, te da tužitelj nije obveznik plaćanja cijene komunalne usluge tuženog poisporučenim računima, kao i da sud obaveže tuženog da tužitelju isplati iznos od 8.947,30 KM na ime neosnovanog obogaćenja (sticanje bez osnova) za neosnovano naplaćene račune za toplotnu energiju, za period januar 2015. godine do 12.08.2022. godine, sa zakonskom zateznom kamatom za svaki mjesec pojedinačno od dana dospijeca svakog računa.

Kod činjenice da je tužitelj postao vlasnik predmetnog stana u zgradi sa postrojenjima uvezanim za sistem centralnog grijanja, prema ocjeni ovog suda isti je pristao i na Opšte uslove iz ugovora o pružanju toplotne energije centralnim grijanjem tuženog, te je u ugovornom odnosu „po pristupu“ (adhezioni ugovor) iz čl. 142. ZOO sa tuženim. Prema stavu ovoga suda, otac tužitelja, a kasnije i majka su pravni prednici tužitelja, te kako je došlo do promjene u vlasništvu stana, ta pravna promjena nije dovela do prestanka adhenzionog ugovora, niti njegovog raskida, a iz stanja spisa, te iskaza tužitelja i svjedoka E.Z.1 proizilazi da nakon smrti oca, a i majke su isti kao korisnici nekretnine, iako neredovno, plaćali usluge grijanja. Na ovakav zaključak upućuje i činjenica da tužitelj nije isključen sa sistema centralnog grijanja kako to proizilazi iz stanja spisa zbog čega je i pokrenut ovaj postupak, pa Opšti uslovi iz ugovora o pružanju toplotne energije centralnim grijanjem tuženog osnovom važeće mjerodavne Odluke o opštim uslovima za proizvodnju, isporuku i korištenje toplotne energije obavezuju tužitelja kao ugovornu stranu (st. 1. i 3. čl. 142. ZOO) sve do isključenja.

Kako je tužitelj prema ocjeni ovog suda bio u ugovornom odnosu i neredovno plaćao usluge grijanja jer prema Kartici potrošača na dan 02.11.2020. godine visina duga za predmetni stan iznosi 14.705,85 KM, a što potvrđuje i Nalaz vještaka mašinske struke iz kojeg je utvrđeno da je u vrijeme pregleda predmetni stan bio tehnički spojen na toplifikacijski sistem grijanja kod tuženog, te prema temperaturi prostora u vrijeme vršenja pregleda u avgustu 2022. godine isti nije mogao utvrditi da li se nekretnina zagrijava u vrijeme sezone, odnosno da li tuženi isporučuje toplotnu energiju, dok su svjedoci E.1 Z. i M.K. kao i sam tužitelj saglasno izjavili da su ventili zavrnuti, te da nije bilo isporuke grijanja, to sud nije sa sigurnošću utvrditi da li je tuženi isporučivao grijanje u utuženom periodu, pri čemu iskaze tužitelja i

saslušanih svjedoka u ovom dijelu sud nije prihvatio jer isti imaju samo posredna saznanja, s obzirom da, kako su i sami izjavili, niko ne stanuje u predmetnom stanu.

Imajući u vidu navedeno, te činjenicu da je tužitelj po ocjeni suda bio u ugovornom odnosu sa tužiteljem, a sudu nije dokazao da nije vršena isporuka grijanja od strane tuženog, to je sud u ovom dijelu smatrao tužbeni zahtjev neosnovanim,

S obzirom da je do donošenja ove odluke tužitelj bio u ugovornom odnosu po pristupu, zbog čega mu je tuženi ispostavljao račune, koje je isti plaćao u periodu od januar 2015. godine do 12.08.2022. godine, to je sud ocijenio i neosnovanim tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 8.947,30 KM na ime neosnovanog obogaćenja za naplaćene račune za toplotnu energiju, za period januar 2015. godine do 12.08.2022. godine, kao i zahtjev za isplatu zakonskih zatezних kamata za svaki mjesec pojedinačno od dana dospijeca svakog računa, te je i u tom dijelu tužbeni zahtjev odbijen.

Slijednom navedenog, sud je smatrao neosnovanim i zahtjev da se utvrdi da tužitelj nije korisnik usluga tuženog, da tuženi nije isporučio toplotnu energiju za predmetnu nekretninu, da sud utvrdi da tužitelj i tuženi nisu zaključili ugovor o korištenju toplotne energije za predmetnu nekretninu, te da tužitelj nije obveznik plaćanja cijene komunalne usluge tuženog po isporučenim računima, s obzirom da se radi o činjenicama koje nisu dokazane od tužitelja.

U odnosu na preostali dio tužbenog zahtjeva sud je iz Zapisnika tuženog od 03.06.2020. godine i tzv. falsifikovanog zapisnika od istog dana koje je cijenio u vezi sa Nalazom i mišljenjem vještaka mašinske struke, te iskazom tužitelja utvrdio da jemu isključenje predmetnog stana demontažom ventila i podventila na 8 grejnih tijela, montažom mufa i čepova, odnosno da se predmetna nekretnina može tehnički u potpunosti isključiti sa sistema grijanja tuženog, te da iz Izjave stanara u ulici ... i to S.P., M.K., M.K.1 proizilazi da su se isti saglasili da se stan tužitelja isključi sa sistema zajedničkog centralnog grijanja kod tuženog.

S obzirom na navedeno, imajući u vidu da je tužitelj dokazao da postoje uslovi za isključenje sa zajedničkog sistema centralnog grijanja, to je usvojen dio tužbenog zahtjeva kojim tužitelj traži da se naloži tuženom da isključi stan u vlasništvu tužitelja koji se nalazi u ulici ..., upisan u KPU podložak broj 920, Politička Općina ..., KPU_..., broj parcele 920/1, šifra potrošača kod tuženika: ..., sa zajedničkog sistema centralnog grijanja, te da se izbriše tužitelj iz evidencije korisnika usluga tuženog i prestane isporučivati tužitelju račune za toplotnu energiju počev od dana donošenja presude, pa ubuduće.

Prilikom donošenja ove odluke sud je smatrao da tuženi nije sudu dokazao da bi se isključenjem stana ugrozio kvalitet korištenja i standard drugih korisnika., a tužitelj je dokazao u smislu člana 16 stav 3 da Zakona o komunalnim djelatnostima Kantona Sarajevo da tehničke mogućnosti to dozvoljavaju, da ima saglasnost stanara za isključenje, te da ne bi bilo gubitaka toplote za ostale stanare jer iz iskaza svjedoka M.K. proizilazi koji je izjavio da mu nije uskraćeno bilo uskraćeno grijanje, te da mu je poznato da kada se stan ispod njega renovirao i u istom bilo isključeno grijanje, da nije primjetio da mu je hladnije u stanu, ai sam tužitelj je u svom iskazu istakao da bi preduzeo sve mjere u smislu izolacije u odnosu na susjedne stanare kako bi se spriječilo hlađenje ostalih stanova. Prema tome, ocjena ovog suda je da tužitelj ima pravo na vlastitu odluku da li će se zagrijavati i na koji način, a tuženi ne može i nema pravo i ovlaštenje da nameće drugom njegove usluge grijanja jer je to u ovom slučaju njegova zakonska obaveza, a korištenje usluge isporuke toplotne je pravo tužitelja, a ne vremenski neograničena obaveza, čiji prestanak zavisi isključivo od tužitelja. (Ovakav stav je zauzeo u svojoj odluci Ustavni sud F BiH - Ap 1820/15 od 20. decembra 2017. godine).

Članom 34 Odluke o opštim uslovima za proizvodnju, isporuku i korišćenje toplotne energije ("Službene novine Grada Sarajeva" br. 29/82, 8/89, 13/90 i 14/91) je propisano da korisnik, odnosno neposredni korisnik može privremeno, u cijelosti ili djelimično, odustati od ugovorene obaveze preuzimanja toplotne energije zbog vanrednih okolnosti (požar, eksplozija i sl.) na svom postrojenju za korišćenje toplotne energije.

Odluka o opštim uslovima donesena je 1982. godine i prema istoj ne postoji mogućnost trajnog isključenja korisnika sa sistema centralnog grijanja tužene, već isključenje može biti samo privremeno dok traju "vanredne okolnosti" navedene u članu 34. Odluke, nakon čega je korisnik "obavezan da nastavi s preuzimanjem ugovorene količine toplotne energije". U konkretnom slučaju se na obligaciono-pravni odnos tužitelja i tuženog po ocjeni suda ne može primijeniti podzakonski akt koji je donesen u uvjetima koji su politički, društveno i pravno bili potpuno drugačiji od današnjih i u kojima se prvenstveno štitila tadašnja društvena imovina, a primijenjen je bez vođenja računa o postojanju slobodnog tržišta i obaveznosti zaštite prava na imovinu u smislu Ustava Bosne i Hercegovine i Evropske konvencije. Osim toga, Evropska konvencija je dio ustavno-pravnog sistema Bosne i Hercegovine i na osnovu člana II/2. Ustava Bosne i Hercegovine primjenjuje se direktno i nadređena je svim drugim zakonima. Ovo znači da zaštita ljudskih prava, uključujući i pravo

na imovinu, mora obezbijediti svi sudovi, ustanove, organi vlasti , što znači da se o zaštiti ljudskih prava, pa i prava na imovinu, mora voditi računa uvijek kada javna vlast vrši svoja ovlaštenja bilo donošenjem propisa bilo njihovom primjenom. Ovo ne mijenja činjenica da je Zakonom o ministarstvima propisano da će se "do donošenja odgovarajućih zakona i propisa" primjenjivati važeći zakoni i propisi budući da se oni mogu primjenjivati samo u mjeri i na način na koji se ne krše obaveze iz Ustava Bosne i Hercegovine, što je zahtjev načela vladavine prava, a propisi ne mogu biti na štetu prava pojedinaca na imovinu ili bilo kojeg drugog ustavnog odnosno ljudskog prava.

Prilikom donošenja odluke sud je u potpunosti prihvatio nalaze vještaka mašinske struke i vještaka ekonomske struke cijeneći da su isti objektivni, sačinjeni u skladu sa postavljenim zadatkom i u skladu sa pravilima struke, a na koje nije bilo primjedbi u stručnom dijelu nalaza niti od tužitelja, niti od tuženog. Nadalje sud je prihvatio i iskaze tužitelja, te svjedoka E.Z.1 i M.K. izuzev u dijelu koji se odnosi na neisporuku toplotne energije u predmetnom stanu za utuženi period, s obzirom da isti po ocjeni suda nisu stanovali u predmetnom stanu i nemaju neposredna saznanja o zagrijavanju stana, dok je u preostalom dijelu njihov iskaz u skladu sa provedenim materijalnim dokazima.

Ostale navode i dokaza sud je cijenio ali nije smatrao potrebnim posebno obrazlagati jer ne bi uticali na drugačiju odluku suda.

Sa izloženog, primjenom člana 16 stav 3 u vezi sa članovima 2, 3, 17 i 23 Zakona o komunalnim djelatnostima, članom 10, 11, 142 ZOO-a, članom 13 stav 1 i 17 stav 1 Uredbe o opštim uslovima za isporuku i korištenje toplotne energije ("Sl.novine KS" br. 22/16), te članom 7, 102 i 123 ZPP-a odlučeno je kao u izreci.

Tužitelj je postavio zahtjev za isplatu troškova parničnog postupka koji se odnose na sastav zahtjeva za isključenje u visini od 80,00 KM, sastav tužbe u visini od 360,00 KM, sastav podneska kojim se uređuje tužbeni zahtjev u visini od 180,00 KM, zastupanje na pripremnom ročištu u visini od 360,00 KM, zastupanje na glavnoj raspravi od 11.05.2023. godine u visini od 360,00 KM, zastupanje na nastavku glavne rasprave od 30.05.2023. godine u iznosu od 180,00 KM, troškove vještačenja po vještaku mašinske struke u visini od 250,00 KM, troškove vještačenja po vještaku ekonomske struke u visini od 170,00 KM, sastav žalbe Ombudsmenima za ljudska prava u visini od 120,00 KM, te troškova dolaska tužitelja na

raspravi iz inostranstva u visini od 1.170,00 KM, zajedno sa troškovima sudske takes na tužbu u iznosu od 230,18 KM i sudsku taksu na presudu u iznosu od 230,18 KM, ukupno 3.690,36 KM.

Sud je smatrao osnovanim troškove na ime sastava tužbe po punomoćniku, na ime pristupa na pripremno rčište, te glavnu raspravu od 11.05.2023. godine i nastavak iste od 30.05.2023. godine u potraživanim iznosima, troškove vještačenja po vještaku mašinske struke u iznosu od 250,00 KM, te troškove sudske takse na tužbu i presudu u ukupnom iznosu od ukupno 460,36 KM, ukupno 1.970,36 KM. Sud je smatrao da nisu bili neophodno potrebni za vođenje parnice troškovi sastava zahtjeva za isključenje i sastava podneska kojim se uređuje tužba, troškovi sastava žalbe Omudsmenima za ljudska prava, dok za troškove dolaska tužitelja na sud iz inostranstava tužitelj sudu nije priložio dokaze, pa je visina istih nedokazana. Takođe je sud smatrao neosnovanim troškove na ime vještačenja po vještaku ekonomske struke imajući u vidu da je sud u dijelu kojim je tražena isplata duga po osnovu neosnovanog bogaćenja odbijen.

Kako je tužitelj po ocjeni suda u sporu uspio sa 50%, to su istom dosuđeni i troškovi parničnog postupka srazmjerno uspjehu i to u visini od 860,18 KM, dok je sa preostalim potraživanim iznosom tužitelj odbijen za iznos od 2.830,18 KM. Odluku o troškovima sud je donio temeljem člana 396 stav 1 u vezi sa članom 386 stav 2, 387 ZPP-a te članovima 12 i 13 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata.

SUDIJA

Amra Hedžić-Hadžić

PRESUDA PRAVOMOĆNA 10.12.2025. GOD.